

Puj, d'Oliva 25-11-47

Don Quixot. El recadre particular no
ha funcionat jaire ho, i fins i tot
no veig, a la el paquet amb les vistes
cortes del dia 6. Ha passat una molt
larga estona amb la cara com a
libertat. El sobe i la vinyeta final
són molta part. La descripció del edifici
és tan detallada i precisa que mentre
veia a estructura, podia imaginar que
ni hi estava passant. Com ara en una
visita d'arquitecte, i ha deixat de de
nou un detall importantíssim, que
tanmateix, la fotografia indiquen a bastant
surrealment. En referència a les mesures de la
habitatges.

Ara que tinc una idea bastant bona
pleta del conjunt, la meua curiositat es
dedica a alguns detalls. Malauradament.

la foto no donen cap idea de com
són aquests elefantets de benis, i la
pintura de Jay i el Saramien
Rousseau. No comen en del polonès. El
P. Rousseau en canega una mica quan
s'excita en el desactivisme. Pel que
fa a la pintura abeo un velistiana,
veig que no a la mateixa que tenim
ja. Si la foto no m'ajuda, la
carta sembla netament ~~proporcioni~~ només
hi falta una mitja sinitana. El que penso
que deu dir molt a el sistema de
guarantir ~~mentat~~ directament sobre la
palet. I no es ho va ja?

I una va d'encàmes. Deixarí passar
uns dies per estar segura que hauria rebut
aquella carta, i t'enviaré 400 pts per la
postal. I són pel pop (Cajardo amb S. S. S. S.)
la carta pel que una et diré. A ja d'
existen que el centre no et trobi ja

quan passis i hauria d'anar a Londres a
l'obra, la curiaria a veure de la mare, que
si qui deu passar més hores a casa. Però
quedri heu entès que són per tu.

Vull tornar a fer un petit obsequi
al Sr. Caralt, ja sé que ho pots ser molt
poca cosa ara, però no en tinc més. Com
que volerido comprar una cosa sense cap
sentiment de qualitat a una biblioteca
més o menys artística, la meua idea,
perquè que el Sr. Caralt és pare d'una
colla de nenes, era que les guessis algun
llibre de contes en edició de luxe, relleu
i il·lustrat. Potser un olt d'una edició d'avant
guerra dels contes d'Andersen amb unes
il·lustracions molt guapes d'Arthur Rackham.
Voleria una cosa més: hi no a trobar, mica
d'aurar, un llibre per persones joves, però
que el text no sigui caricat perquè el
Sr. Caralt és una mica il·lustrat. Crec
que a la Catalunya van fer unes edicions
de luxe per parents de Nadal com que
tinc confiança en el teu gust et deixo

San Juan Santa Maria.

Simca.

Carta blanca. Si alguna cosa trobe
millor que un altre, ja et que et
sembla. I quan t'hejis fixat, escriu-me
explica-me ho, - et donat que meï hoo
de fer - etc. - et repetirà les viâtes
que ja et sou de dia.

Dijon el Rey que ja lo acionat
amb calmar i la puntada del seu assaj.

No m'ha saput la nova del casament
de la Marieta. Ja me n'heuria anat
algun moment. Et ja m'alta enveja?

Ja s'acosta la primavera, que si et
també que donat meï ho d'estructura
moltelles d'integritat - i gaudir geometria
descriptiva, i si me ja ho veuen. No t'hi
encaparris, que cada dia atis ^{me} corrent
que tot acabem ho' com una plibatala
muntada.

Et la Marieta va fent. Vay passem
8 dia una mica molt després de la
operació. Mentre atura sota els efectes de

la muntanya va, en un moment donat
vista que el Rep no el veu perquè
potser no el trobava però està

Judat i Holofernes

Holofernes és una vege herba
i un vent estret amb una pisa al mig
uns vells plantes d'alfals, colza de la terra,
i una llengua que surt, com d'un sandesol.

El vent dalt de la llanya, i el vent, i el
vent de vent, i vent, i pels de pitat.

Judat el vent, i a menuda i a
i el vent l'herba com l'herba dels pels.

El vent del vent és una atorga muntada
i a balança al vent com un penzell.

Judat, la pila vella atabalada
que va ben pinta d'història antiga.

diu - que deu ser aquest moment tan vell
que a fora al vent amb un litoral al vent?

Martin